

او فراهم نمیشو دو پادشاه بمرانی و مداعیح ائمه اطهار یشتر راغب است تا بقصایدو غزلیات
آبدار. عادتی که از اواخر عمر شاه طهماسب در ایران ریشه دوانده بود طبیعت نانوی
شاد و امنا شده و قلع ریشه آن بسهولت امکان نداشت

شرح این قضیه آنست که محشم کاشانی دو قصیده در مدح شاه طهماسب
و پریخان خانم بنظم در آورده بدر بار میفرستد شاه آنها را رد کرده و جواب میدهد
بهتر آنست که شعر ا در مدح ائمه مخصوصین سخن سرائی کند که هم
اجر اخروی در یابند و هم از سلالت ما پیر لور گردند

عارف اسفرائینی

اقلم برزگ اسفرائینی

اسفرائین که مغرب اسپرائین است از شهرهای قدیمی و تاریخی بوده که
معروف است انوشیروان آنرا ساخته و اینک این نام بر باو کی اطلاق میشود.
خرابه های شهر اسفرائین باقی و حصار معظمه دیگری که در جنوب شهر
ومتصل ولی منتهی از خود شهر است ارک یا عمارت دیوانی آن بوده که از شاههای
قابل توجه است. آثار ساختمانی که از عمارت باقی است آبادی و قشنگی شهر را
نشان داده و آنچه از تواریخ مخصوصاً جغرافیای تاریخی مستشرق محترم استاد
بار تولد ترجمه حضرت آقای طالبزاده مفهوم است این شهر را یک دفعه در ۱۳۸۱
امیر تیمور گور کان و دفعه دیگر افغان در ۱۷۳۱ میلادی قتل عام و خراب نموده اند.
آنچه معلوم است بعد از قتل عام امیر تیمور باز به حال اول برگشته تا در
اثر تاخت و تازهای ازبک رو با حطاط نهاده و عاقبت بدست افغانهایی که بعد از
نادر شاه افشار خراسان را منقلب کردند ویران گردیده اینون شهر خرابه آن
 فقط از قطه نظر اینکه در جنوب چمن باقبی واقع است معروف بخرابه های

بلقیسی میباشد و هیچ دلیل دیگر برای اینکه این بنای تاریخی را بلقیسی بخواستد نیست جز اینکه بعد از خرابی چون اسم شهر بر بلوک نهاده شده دیگر نخواسته‌اند خرابه هارا هم اسفرائین بنامند و نظریں آن را تاریخ زیادنشان میدهد. اسفرائین مردان نامی و مشاهیر زیادی دارد که از جمله:

مولانا شیخ نور الدین آذری علیه الرحمه است که از حکما و عرفای مشهور و خلاصه شرح حاش این: پدرش از سداران اسفرائین و با سربداران معاصر بوده حکیم آذری برخلاف پدر چشم از مقامات دنیا نی پوشیده را خدا اگر فه در جوانی دم از شاعری زده شهرت یافت و در مدح شاهرخ و دیگران قصایدی گفته – مرید و خلیفه سید نبعت الله هامانی کرمانی علیه الرحمه بوده اغلب عمر را بسیاحت گذرانیده دونوبت بعکه رفته و هندوستان را اگر دش کرده و آذر یکدلی مینویسد پس از مراجعت با ایران سی سال عمر را بطاعت گذرانیده. سلطان محمد ابن بایقر ادرار خدمت شیخ کرده تصانیف زیادی از مولانا هست که از آن جمله است رساله سعی الصفا که در مکه نوشته و طغرای همایان و عجائب الغرائب و جوهر اسرار.

شیخ در موطن خود وفات یافته و مرقدش در قسمت شمالی شهر اسفرائین واقع و دارای موقوفاتی میباشد – مقبره مولانا تا چهار سال قبل آباد و گاهی از عایدات موقوفه خودش مخارجی در آن میشود اخیراً موقوفات مزبور چندگاه بی‌رحمی افتاده و سقف مقبره نیز خراب و ویران و قرباً اگر اداره اوقاف بهمین بی‌حالی بوده و توجیهی نشود ازین خواهد رفت در جلو مقبره با غی بوده که هنوز یاش از سی چهل ذرخت‌های کهن سال از آن باقی و معلوم میشود با غیاب عمومی و تفریح‌گاه بوده دلیل آن هم طریقه معهودیست درین شعوم اسفرائینی‌ها که بهمان نظر اعتقاد و مرسوم اسلاف شبهای چهارشنبه ایام تابستان از تمام قراء بزیارت شیخ آمده و برای انجام و حصول مقاصد خود با آن خاک پاک متول گردیده و عجب

آنست که بطريق معمول قدیم در ایامی که زائرین اجتماع می کنند حتماً باید وسایل شادی و تفریح از قبیل دهل سرنازانهای بومی و رقصیدن و خواندن قراهم باشد . یکی از معروفین علمای اسفرائین شیخ ابواسحق ابراهیم ابن محمد ابن ابراهیم ابن مهران از اجله فقهای شافعی است در دلام واصول از اساتید و کافه مشایخ نیشابور این دو قنرا ازاو آموخته و اغلب در نیشابور ساکن بوده از سال ۴۱۱ هجری روز عاشورا در نیشابور وفات یافته کالبدش با اسفرائین نقل و اکنون از مقبره اش فقط چهار دیواری باقی است .

مولانا معین الدین صاحب مرآت النسب و شیخ نور الدین عبدالرحمن که از معاصرین مولانا جلال الدین رومی بوده و شیخ علیشا که از عرقاء است اسفرائین بوده اند ابوالعباس که اوی از طرف موقق خلیفه عامل بخارا و بعد وزیر سلطان محمود غزنوی شده و از مشاهیر است اسفرائین میباشد .

غیر حکیم آذری شعرای دیگر زیاد داشته که از جمله امیر همایون میباشد که از بزرگزادگان این دیار و مدتی در تبریز و قم ساکن بوده و در محل قم (زرند) وفات یافته و مدفون است این رو باعی از اوست :

غم من کسی بداند که رخ تو دیده باشد و گرت ندیده باشد بصفت شنیده باشد
زخر اش سینه من بود آنکی کسی را که ز گلبنیش خاری بجگر خلیده باشد
این مقدمات و شناسی و معرفی اسفرائین فقط برای معرفی ادیب و شاعر
گمنامی است که اسفرائین در قرن معاصر در مهد خود پرورانیده که گفتارش شیرین
و قصایدش قابل تحسین و دارای فکری بلند و در ادبیات مقامی بلند دارد و آن
مرحوم شیخ اسماعیل عارف اسفرائین پسر مرحوم آخوند ملا قربانعلی است که در
رویین یکی از فراء اسفرائین است گویا در سنه ۱۲۲۰ قمری متولد شد و در سنه
۱۲۸۸ در اسفرائین وفات یافته است